

ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΔΑΣΚΑΛΕΣ!

Ο όλος που έχει να παίξει σήμερα η Έλληνίδα δασκάλα στο σοβαρό κοινωνικό μας ζήτημα—το φεμινιστικό—είναι όλος μεγάλος και σπουδαίος.

Έλληνίδες δασκάλες! Η θέση μας δεν είναι μονάχα στους τέσσερες τοίχους του σχολείου. Η διάπλαση του τρυφερού παιδιού και η κατεύθυνση της ψυχής του σε ανθρωπιστικά ιδεώδη, είναι μια δουλειά ιερή και άγια, που θέλουμε να κανονίσουμε πώς εμείς εμπιστευθήκαμε για αξιές δουλεύτρες. Μά παραπέρα απ' τη δουλειά αυτή μ'ας περιμένει και μια άλλη το ίδιο εδγενική, ιερή, τίμια, ανθρωπιστική. Αυτή είναι ο αγώνας μας για την απολύτρωση από την εκμετάλλευση του δυνατού, ο αγώνας μας για τη δικαιοσύνη, για την ελευθερία. Στον αγώνα αυτόν η Έλληνίδα δασκάλα έχει υποχρέωση περισσότερο από κάθε άλλη γυναίκα να πρωτοστατήσει. Δεν πρέπει να ξεχνάει, πώς αυτή πρώτη σπάζοντας τις δυνατές αλυσίδες της πρόληψης και της σεμνοτυφίας, βρέθηκε ξαφνικά απ' τα στενά σύνορα του σπιτιού της έξω στην κοινωνία, αντιμετωπίζοντας με θάρρος και αξιοπρέπεια τον αγώνα της ζωής και ανοίγοντας το δρόμο της τίμιας δουλειάς, απ' τον οποίο διαβαίνει σήμερα το όνειρο της εργαζόμενης γυναίκας.

Η δασκάλα λοιπόν που έδωσε το πρώτο χτύπημα στον παρασιτισμό και στη μοιρολατρεία της γυναίκας, αυτή η ίδια έχει υποχρέωση να γίνη σήμερα ένα από τα δυνατά εκείνα στοιχεία που θα χτυπήσουν την ανισότητα και την κοινωνική αδικία που βαρύνει το γύλο μας. Μαζί λοιπόν με τον άλλο γυναικείο κόσμο θα πολεμήσουμε και εμείς οι δασκάλες, παίρνοντας μέσα στον αγώνα τη θέση, που μ'ας περιμένει. Ήσυχα και αθόρυβα θα χτυπήσουμε με τα δικά μας όπλα και με το δικό μας τρόπο καθετί, που θα προβάλλει ενάντιο στον αγώνα μας.

Ξέρουμε πώς καθεμιά μονάδα από μ'ας, όπου κι αν βρίσκεται, στο χωριό ή στην πόλη, πάντα ασκεί μια επίδραση στο περιβάλλον της. Σ'άν προπαγανδιστικό λοιπόν στοιχείο του φεμινισμού η δασκάλα θα χτυπήσει πρώτα απ' όλα τον παρασιτισμό στην Έλληνίδα υψώνοντας στη θέση εκείνου τη δουλειά την τίμια και εδλογημένη που απολυτρώνει, που ανυψώνει, που εξανθρωπίζει.

Όλοι ξέρουμε πώς η παράσιτη γυναίκα είναι η πληγή της οικογένειας, της κοινωνίας, της πατρίδας. Και ο παρασιτισμός είναι δυστυχώς βαθεία όζωμένος στον δικό μας τόπο. Αν εξαρθρώσουμε τις λιγιστές μεγάλες πόλεις στην Ελλάδα, που η Έλληνίδα όλο ένα βγαίνει στη ζωή, αγκαλιάζοντας κάθε κλάδο επιστήμης και τέχνης, σε όλη την άλλη Ελλάδα συναντούμε την άεργη μοιρολατρική γυναίκα ή την επιπόλαια ψευτομορφωμένη με μια ανώφελη διακοσμησηκή μόρφωση. Η τέτοια γυναίκα που είναι ανίκανη να αντιμετωπίσει τη ζωή με τη δική της δύναμη και δράση, γίνεται φόρτωμα στον πατέρα, στον αδερφό, στον άντρα. Και το φόρτωμα αυτό είναι πολλές φορές τόσο δυσκολοβάσταχτο, που κατατάει να θεωρείται δυστύχημα ο ξερομύδος στον κόσμο της νεογέν-

νητης θηλυκής υπαρχής. Γι' αυτό η παράσιτη γυναίκα είναι καιρός πια να πέσει και στη θέση της να υψωθεί ή ανεξάρτητη, ή δυνατή, ή δημιουργική γυναίκα. Προσπάθειες για την απολύτρωση της Έλληνιδας από τον παρασιτισμό έγιναν κι άλλοτε και τώρα τελευταία πιδ έντατικά από φωτισμένες φεμινίστριες. Μά εκείνη που μπορεί να εργαστή πιδ αποτελεσματικά στο σημείο αυτό είναι, νομίζω, η δασκάλα.

Έλληνίδες δασκάλες! "Ας μ'ην ξεχνούμε πώς η καθεμιά από μ'ας κρατούμε στα χέρια μας όχι μόνο τις Έλληνοπούλες του μέλλοντος, μά κι από ένα κομμάτι της μεγάλης κοινωνικής μάζας. Η δασκάλα λοιπόν που συγχρωτίζεται και συνδέεται άμεσα με την κόρη και τη γυναίκα του αγρότη, του έμπορου, του βιομήχανου, του κτηματία, του δημόσιου και ιδιωτικού υπαλλήλου, του νεόπλουτου χωριάτη και του ψευτοπερήφανου επαρχιώτη, αυτή θα γίνη απόστολος μ'ας μεγάλης ιδέας. Θα κηρύξει την ανεξαρτησία της γυναίκας από την πίεση και την εκμετάλλευση του δυνατού. Και την ανεξαρτησία αυτή θα τη δώσει στην κάθε γυναίκα μονάχα ή δουλειά ή αληθινή, ή σοβαρή, ή παραγωγική, που θα την εξασφαλίσει οικονομικά και θα την ανυψώσει ψυχικά, γιατί θα την οδηγήσει στην αυτοτέλεια και στην υπεύθυνη δράση. Θα ιδή τότε, πώς θα κρατή η ίδια τη μοίρα και τη ζωή στα χέρια της και δε θα γίνεται αυτή το έρμαιο της μοίρας και της ζωής. Πρέπει να καταλάβη καλά η γυναίκα κάθε κοινωνικής τάξης πώς μονάχα ή δουλειά εκείνη που θάχει ένα σοβαρό σκοπό ανεβάσει τη γυναίκα στο ίδιο επίπεδο με τον άντρα και της ανοίγει το δρόμο για κάθε τελειοποίηση. "Ας κάνουμε τη γυναίκα να νοιώσει, πώς όλοι οι κλάδοι της επιστήμης και της τέχνης είναι ανοιχτοί το ίδιο και γι' αυτή όπως και για τον άντρα άρκει να έχει τη θέληση, την ικανότητα και το μυαλό που χρειάζονται. Θα δείξουμε ακόμα στη νεόπλουτη επαρχιωτοπούλα, που περινάει την καθημερινή της ζωή παπαγαλίζοντας ξένες γλώσσες, φυλλομετρώντας το ριγουέρνι και παίζοντας λίγη μουσική, θα της δείξουμε, πώς η γυναίκα με την επιπόλαιη μόρφωση δεν μπορεί ποτέ να σταθί αξία πλάι στον άντρα, που τη θεωρεί γυναίκα της ηδονής και τίποτε περισσότερο. Για να μπορούμε να γίνη ισότιμη και ισόπαλη με τον άντρα είναι ανάγκη να παρουσιάσει δυνατή ψυχή και φωτισμένο μυαλό. Μά οι ψυχές καλλιεργούνται και χαλυβδώνονται μονάχα επάνω στη δουλειά την παραγωγική, που κάνει τη γυναίκα να νοιώσει τη σοβαρότητα της ζωής και την υψώνει σε οικονομικό παράγοντα τόσο, όσο και τον άντρα.

Η εύπορη λοιπόν επαρχιωτοπούλα που κυνηγά το ιδανικό του γαμπρού με καθετί επιπόλαιο και επιδεικτικό και η φτωχή χωριατοπούλα που για τον ίδιο σκοπό στηρίζει τις ελπίδες της στα δολλάρια του πατέρα ή του αδερφού που είναι στην Αμερική, αυτοί οι δύο τύποι της παράσιτης γυναίκας, πρέπει να χτυπηθούν και να πέσουν. Είναι ανάγκη να γίνη αυτό με κάθε τρόπο, αν θέλουμε να απολυτρώσουμε την Έλληνίδα από την τρομερή ψυχική σκλαβιά, αν θέλουμε να την κάνουμε άτομο παραγωγικό και όχι παράσιτο, αν θέλουμε ν' ανοίξουμε την ψυχή της στο φως, στη ζωή, στην αληθινή ευτυχία.

Έλληνίδες δασκάλες! Ο φεμινισμός εμπιστεύεται σε μ'ας το ξύπνημα της Έλληνιδας. "Ας προσπαθήσουμε να γίνουμε οι αξιές δουλεύτρες του.